

Innan jag började på Svalnäs så gick jag i min hemskola, jag var skoltrött redan i första klass, det har varit mycket förflyttningar på mig i min skolgång, från förskolan till ettan så gick jag i hemskolan, jag trivdes inte i där med kompisarna och lärarna så i tvåan så började jag i en annan väldigt liten skola som bara hade årskurserna 0-3 i samma rektorsenhet, i trean så började jag i hemskolan igen, sedan i sexan så splittrades min klass, vi gick blandat och mina vänner hamnade i en annan klass, så jag bytte klass till deras klass, där gick jag från sexan till åttan, sedan i halva åttan så var jag tvungen att gå om mitt i terminen pga frånvaro, så jag hoppade ner till sjuan igen, det fungerade inte det heller, jag hade 98% frånvaro när sommarlovet kom, socialen var inkopplad för länge sen och de visste inte vad de skulle göra för att få mig att gå till skolan.

Så hörde de av sig efter ett tag och berättade att de hade hittat en skola till mig där dom trodde att jag skulle trivas, Svalnäs hette den. 3 veckor innan sommarlovet 2008 så skulle jag gå på Svalnäs på prov. Den första dagen var fruktansvärd, jag var så "jävla" nervös. Kunde inte bestämma mig om vad jag skulle ha för kläder, hur jag skulle bete mig och jag visste att det skulle vara elever i skolan när jag gick på prov.

Torbjörn visade (tror jag att det var) runt i skolan. När jag gick upp för trappan så hörde jag att det satt elever där uppe och jag höll på att dö av nervositet, det ända som flög runt i mitt huvud var "inte snubbla i trappan" eller "gör ett gott första intryck", där satt Lisa och hon såg snäll ut som en riktig Bitch, sedan gick vi in i lilla klassrummet, där satt Pelle och Marianne och pratade om otrohet. Sedan gick jag in i köket och fick syn på Anna, hon som jag hade gått i samma klass som i 8an, hon som hade försvunnit mitt i terminen och ingen visste var hon tog vägen, hon såg på mig precis som att "nej hon hittade mig" men sa sedan "hej, ska du börja här" "ja" sa jag och gick vidare på rundturen.

Dag 2 på Svalnäs så träffade jag Ola, han och jag blev vänner direkt, men han var ju faktiskt rätt söt också och det visade sig att han tyckte samma sak om mig, så vi blev som ett slags par, men det var det ingen i skolan som visste något om, jag blev så generad när han tittade på mig i skolan så jag gick ut och rökte hela tiden i hopp på att han skulle komma ut och prata med mig, det gjorde han också. Men mamma var ju med varje dag i skolan så det var ju lite pinsamt också.

Jag har inte förändrats så mycket av att gå på svalnäs vad jag kan se själv, men det är många som säger att jag har blivit trevligare. Svalnäs har hjälpt mig jättemycket och därför är det jättetråkigt att sluta. Kommer sakna den här skolan jättemycket!